

Какво ще бъде? - недоумява
кратуна проста, а виж, излиза,
че бирник царски дошел е днеска
и сиромаси тресе ги треска.

(Из "На нивата")

Такова съпричастие към злата човешка участ откриваме и у неговия индийски съвременник Сурякант Трипатхи Нирала²:

Човекът се превърна в скелет,
празен стомах, празни ръце,
очи без светлина, без да мигат...
Борба, страдание, болка...
Нима това е съдбата ти?

Яворов има сложен и противоречив житейски и творчески път. Поезията му е огледало на всички негови падения и възходи в житейски, емоционален и духовен аспект.

Роден е през 1878 г. в Чирпан. Още като дете се отличава със замисленост, затвореност и чувствителност. През 1893 г. завършва пети клас. Същата година това петнадесетгодишно момче започва работа в телеграфо-пощенската станция на Чирпан. Яворов идва в София през 1891 г., след като работи на различни места в страната - пак като телеграфо-пощенски чиновник. Но тази работа е тежка и подтискаща за неговата чувствителна и свободолюбива натура и той намира спасение като се включва в революционната борба за освобождението на Македония.

По същото време в Индия, която е в навечерието на важни събития, има подем на революционното движение. Вече съществува Националният индийски конгрес и в страната предстоят големи промени. През 1905 г. Бенгал се разделя. Революционната борба е в апогея си. Индийската литература по един или друг начин е повлияна от тези събития. Много поети - революционери с произведенията си събуждат духа на народа. Рам Прасад Бисмили,³ пише:

² Поет класик на Хинди.

³ Поет-революционер